

gamle, historiske By saa meget, at vi burde imødekomme den paa dette Spørgsmaal, thi kunde det mulig bidrage noget til en bedre Stilling for Byen og Omegnen, var det jo ikke store Ting, om vi ofrede disse 5—600,000 Kr. derpaa. Det kan jo ikke nægtes, at de politiske Forhold og Samfundsforholdene herhjemme i det hele taget have været i højeste Grad ugunstige for Ribe, saa jeg synes, der kunde være noget, der talte for, at vi ikke, naar disse Folk dernede i Ribe mene, at det virkelig vil kunne hjælpe dem, skulle være alt for smaalige i dette Spørgsmaal, selv om vi staa med nogen Tvivl i saa Henseende. Jeg skal slutte med endnu en Gang at anbefale, at man tænker paa i næste Omgang at gøre noget mere for Hirtshals end denne Gang.

Ravn: Naar jeg har bedt om Ordet, var det fra Begyndelsen af kun for at udtale mig om nogle Punkter, som ere opførte i Betænkningen, og hvori jeg ikke er enig med de øvrige Medlemmer, men efter at jeg nu har hørt de 5 sidste Talere i denne Sag, vil jeg dog begrunde min Stilling over for Hovedpunkterne i Forslaget. De 5 sidste Talere have jo alle i Virkeligheden fordømt det foreslaaede Havneanlæg ved Skagen, og jeg kommer da til at tænke paa, hvorfor de saa ikke ere komne frem med et Forslag, der gaar ud paa at udskyde det, for efter alle de Grunde, de have fremsat, kan jeg virkelig ikke tænke mig andet, end at, hvis jeg havde disse Grunde, vilde jeg ikke have været med, men derimod have stillet Ændringsforslag om at blive fri for denne Havn. Jeg tror dog ikke, de ærede Medlemmers Grunde ere saa gode, og derfor staaer jeg endnu paa det Standpunkt, at jeg gaar med til Bevillingen til Skagenshavnen. Jeg tror, de Herrer have læst Kommissionsbetænkningen — ja jeg tør jo sige: som en vis Mand læser Bibelen — men de have læst Betænkningen i Virkeligheden saaledes, at de have fundet enkelte Ting ud, der tale imod Skagenshavnen i den foreliggende Skikkelse, men derimod have de ladet alt det, der taler for Anlægget, ligge urørt. Jeg skal nu ikke give mig til at opfriske alt dette, enhver vil kunne se det i den Betænkning, der foreligger fra Kommissionen. Jeg skal kun sige, at naar den sidste teknisk-sagkyndige Kommission, til Trods for, at den havde faaet til Opgave at fremkomme med Forslag om Havne ved Vesterhavet, dog er kommen til det Resultat, at den foreslaar

en Havn paa den østre Side af Skagens Odde, maa den virkelig have saa gode Grunde derfor, at det, som her er fremkommet, ikke maa kunne kuldkaste det. Jeg tror ikke, at disse Mænd, der høre til vore dygtigste Vandbygningsingeniører, havde dristet sig til at fremsætte en saadan Plan, naar alt dette, der her er fremsat, skulde være rigtigt. Det er sikkert, at der i Betænkningen findes indskudt flere forskellige, mindre Bemærkninger mod Skagenshavnen, særlig af Hensyn til Sandvandringen, men jeg vil kun sige, at naar Ingeniører foreslaa et stort Arbejde, gad jeg egenlig vide, om det ikke er undskydeligt, naar de ogsaa fremkomme med enkelte Ting, der tale derimod. Der hører jo noget til uden nogen som helst Slags Redningsbælte at kaste sig ud paa 21 Fods Vand, og det er det, der er Tale om her, og det desuden paa Sandbund.

Den næste Garanti, jeg har foruden de sagkyndige, er den højtærede Finansminister — jeg taler altsaa ikke her om Trafikministeren — som jo kender vor miserable finansielle Tilstand, og efter hvad der fremkom her forleden og blev bestyret af den ærede Finansminister, maa man ganske vist sige om vor finansielle Tilstand med Digteren: Herre, hvad skal Enden blive? Den højtærede Minister mente, at vi maatte være beredte paa at nedsætte vore Fordringer. Det have vi jo talt om 3—4 Aar, men det er der ingen, der gør; vi komme alle med vore Krav, saa jeg tror ikke, der er noget at slaa af, og det bliver der heller ikke i Fremtiden. Betænkningen vidner om det samme. Den siger ikke alene: godt 5 Mill. paa Bordet, men den henviser en hel Del Arbejder til Fremtiden, saa den Vej komme vi neppe frem ad. Jeg kan derfor forstaa, at den højtærede Finansminister begynder at bebude og med Grunde bebuder til Tinget: Ville I have alle disse Goder udførte, have I ogsaa at punge ud paa en eller anden Maade med en ny Skat. Thi Penge skal der jo til, det kunne vi alle være enige om. Vi kunne ikke blive ved at laane og laane i det uendelige, der maa være en Grænse, ellers bliver Landets Kredit ødelagt ved de store Laan, sely om man endnu kan sige, at den er ret god. Naar Ministeren desuagtet med dette Billede for Øje, og det havde han jo ogsaa i Efteraret, som udtalt ved Finanslovens 1ste Behandling, desuagtet drister sig til at foreslaa Havneanlæg til ca. 5 Mill., og Tinget følger ham, som det rimeligvis gør, ser jeg deri en Garanti for, at det dog maa være noget,